

ปิยะวดี กลั่นเลี้ยง 2555: ผลของการลดช่วงแสงต่อสมรรถภาพการผลิตและพฤติกรรมของไก่เนื้อ ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การผลิตสัตว์) สาขาการผลิตสัตว์ ภาควิชาสัตวบาล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อรประพันธ์ ส่งเสริม, Ph.D. 75 หน้า

การทดลองครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้ช่วงแสงที่แตกต่างกัน ต่อสมรรถภาพการผลิตและพฤติกรรมของไก่เนื้อ ลูกไก่เนื้อสายพันธุ์ Ross 308 อายุ 1 วัน จำนวน 1,000 ตัว ถูกจัดให้เลี้ยงภายใต้โปรแกรมการให้แสงที่แตกต่างกัน 2 แบบ โดยกลุ่มที่ 1 (กลุ่มควบคุม) ได้รับแสง 23 ชั่วโมงต่อวัน ตั้งแต่ 0-42 วัน และกลุ่มที่ 2 มีการลดช่วงแสงเป็น 16 ชั่วโมงต่อวัน ที่อายุ 8-21 วัน และ 18 ชั่วโมงต่อวัน ที่อายุ 22-35 วัน วางแผนการทดลองแบบสุ่มในบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design: RCBD) โดยแต่ละกลุ่มทดลองมี 20 ซ้ำ เพศละ 10 ซ้ำ เลี้ยงด้วยอาหารไก่เนื้อสำเร็จรูปโดยแบ่งเป็น 2 ระยะ (ระยะเล็ก; วันที่ 0-21 และระยะเติบโต; วันที่ 22-42) ผลการทดลองพบว่า การเลี้ยงไก่เนื้อด้วยช่วงแสงที่แตกต่างกันทำให้อัตราการตายลักษณะซาก การเกิดแผลที่ฝ่าเท้าและแข้ง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) แต่การลดช่วงแสงมีผลทำให้ปริมาณอาหารที่กินตลอดการทดลองต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติ ($P < 0.01$) และน้ำหนักตัวที่อายุ 42 วันมีแนวโน้มสูงกว่า ($P = 0.0605$) โดยมีอัตราการแลกน้ำหนัก น้ำหนักที่เพิ่มต่อตัว ความสม่ำเสมอของน้ำหนักตัวของฝูง พฤติกรรมการนอน การตอบสนองต่อวัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล และคุณภาพของวัสดุรองพื้นที่ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก